

Scrisoarea 29 din 1901, de Ellen White

„Către biserica din Barbados

Dragi frați și surori,

Îmi pare rău să aud că treceți prin încercări provocate de unii care pretind a crede adevărul.

Dumnezeu nu conduce pe cei care promovează acțiuni precum rugăciunea cu ochii deschiși. Nu avem nici o fărâmbă de dovezi că lucrul acesta a fost practicat de către ucenicii lui Hristos.

Scoaterea încălțămintei din picioare când se intră în locașul de închinare nu este o practică cerută din partea noastră. În vechime celor care activau în slujba sfântă li se cerea atunci când intrau în Sanctuarul lui Dumnezeu să-și scoată sandalele și să-și spele picioarele pe care se pusese praful. Dar **acum nu ni se mai cere să facem acest lucru.**

Dacă cei care pretind a crede adevărul sacru pentru acest timp s-ar întoarce la **practicarea rânduielilor ceremoniale cerute evreilor**, ce mesaj s-ar transmite înaintea îngerilor și oamenilor?

Ar trebui să facem tot posibilul să curățăm de păcat fiecare colț al inimii. Cei care în loc să curețe templul sufletului **practică ceremonii exterioare**, gândindu-se că acestea îi vor recomanda înaintea lui Dumnezeu, vor fi **învăluți cu întuneric spiritual, așa cum au pățit evreii.**

Pentru a asigura curățenia, Dumnezeu a cerut de la vechiul Israel să facă diverse ceremonii. Acestea erau necesare pentru a ilustra nevoia unei atenții deosebite în toate acțiunile lor, pentru a fi păziți de orice impuritate pe care era posibil să o evite. Dar aceste ceremonii exterioare nu sunt cerute absolut deloc poporului lui Dumnezeu din acest timp. **Când Hristos, purtătorul păcatelor noastre, a murit pe cruce, aceste ceremonii și-au pierdut aplicabilitatea**, pentru că în moartea Sa tipul a întâlnit antitipul.

Cei care prezintă asemenea teste poporului lui Dumnezeu de astăzi produc doar confuzie în mintea oamenilor. Ei pun rânduieli exterioare în locul adevărului prețios, făcând ca faptele să ia locul religiei inimii și a vieții.

Dumnezeu a oferit un test întregii lumi. „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: **‘Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri**, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc. Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine îl va călca va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta va fi nimic din mijlocul poporului său. Să lucrezi șase zile, dar a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului va fi pedepsit cu moartea. Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat. Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic, căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat.’”

Acesta este testul Domnului. Să nu ne coborâm de la acesta spre teste fabricate de oameni.

Aceste invenții slabe, prezentate bisericii pentru instruire și practică, sunt **invenții ale unor minți care au nevoie ca Dumnezeu să-i învețe primele principii ale evangheliei lui Hristos.**

Am primit de la Domnul avertizări pe care să le adresez bisericilor adventiste de ziua a șaptea. El mi-a arătat că **Satana este inventatorul de povești neimportante, fără sens, pe care le prezintă minților**

oamenilor pentru a eclipsa adevărurile mari, înălțătoare, purificatoare pentru acest timp. Dușmanul se străduiește prin aceste invenții mizerabile să coboare principiile sacre ale adevărului, să conducă mintea departe de adevărul aducător de sănătate la ceremonii false.

Satana nu este mulțumit când poporul lui Dumnezeu demonstrează influența înnobilitoare, înălțătoare a adevărului asupra minților oamenilor. El este autorul poveștilor prostești pe care unii le-au prezentat. **Testele false, slabe pe care Satana îi conduce pe oameni să le promoveze nu ar trebuie să fie primite sau tolerate în bisericile noastre.**

Ideea că rugăciunea trebuie făcută de credincioși cu ochii deschiși, ca și cum ar privi la cer, este una dintre poveștile ieftine a lui Satana, iar scoaterea încălțăminteii când se intră în locașul de închinare este și ea o altă făcătură de-a lui. Domnul nu este mulțumit atunci când poporul Lui, care a primit adevăruri atât de mari și nobile din Cuvântul Său, permite ca mințile lor să zăbovească asupra poveștilor slabe și prostești care mi-au fost prezentate pentru a mă exprima cu privire la ele.

Acestor suflete înșelate li s-a spus că sora White se roagă cu ochii deschiși. NU, **sora White își închide ochii atunci când se roagă**, pentru ca prin vederea spirituală să poată privi la Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.

Prin exercitarea credinței ne separăm de umbra întunecată pe care Satana o aruncă pe calea noastră. El dorește ca noi să privim la lucruri descurajatoare sau interzise ca să nu obținem vederi clare despre Dumnezeu sau realitățile veșnice. **Să ne rugăm cu ochii închiși**, să privim prin credință la Mântuitorul care ne cunoaște slăbiciunile, nevoile și care ne ajută în neputința noastră. „Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.” [Evrei 4:15, 16.]

Ca popor noi va trebui să abordăm toate felurile de preținși creștini. Vor fi din aceia **care aduc pentru temelie o mare cantitate de lemn, fân, paie, care vor fi arse de focul zilelor din urmă**, iar dacă ei vor fi mântuiți, va fi ca prin foc. Ei pot fi purificați și albiți și încercați doar printr-o pocăință și o convertire hotărâtă.

„Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său. Știu bine că, după plecarea mea, se vor vârfi între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma, și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.” (Fapte 20:28-30) Aici sunt prezentate clar problemele care vor pătrunde în biserică prin **oameni care nu se mulțumesc să aprofundeze lecțiile oferite lor prin Domnul Iisus Hristos, care tot timpul caută ceva nou și deosebit pentru a prezenta altora ca lumină nouă pe care alți oameni ar fi ignorat-o.**

„Se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.”

Întotdeauna a fost voia lui Dumnezeu ca în toate orașele din America adventiștii de ziua a șaptea să facă o lucrare misionară vastă. Ar trebui construite biserici acolo unde în fiecare Sabat oamenii să se poată aduna pentru a se închina lui Dumnezeu și pentru a auzi evanghelia. Ar trebui realizate eforturi serioase pentru a face lucrarea necesară pentru acest timp. Scripturile trebuie deschise în fața tuturor celor care primesc invitația trimisă de Domnul de a veni și de a auzi mesajul trimis de Domnul poporului Său.

Nici un om nu trebuie să presupună că darul lui este atât de deplin și desăvârșit încât să acopere toate nevoile bisericii. **Fiecare talent și fiecare dar pe care Dumnezeu l-a pus în biserică trebuie să fie recunoscut și acceptat, dar trebuie exercitată multă precauție pentru a cerceta toate lucrurile și pentru a păstra doar ce este bun.**

Capitolul patru din Efeseni conține instrucțiuni pe care toți ar trebui să le urmăm. După ce vorbește despre nevoia de unitate, apostolul spune: „ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.” (Efeseni 4:14,15) A transmite adevărul cu dragoste înseamnă să umblăm în adevăr, să practicăm adevărul în toate aspectele vieții, să umblăm demni de vocația la care suntem chemați, făcând fapte care să corespundă cu influența înălțătoare a adevărului. Înseamnă să avem o credință care lucrează în dragoste și care purifică sufletul, făcându-ne vii în Hristos. Înseamnă să avem în suflet apa vie pe care o oferă Hristos și care țâșnește în viața veșnică.

Slujitorii credincioși ai evangheliei sunt adesea întristați de comportamentul acelor membri ai bisericii care nu ajută ci le pun piedici, făcând munca lor dificilă și împovărătoare, prin faptul că aduc **lucruri ciudate, care nu se întemeiază pe adevăr, ci sunt lucruri false. Aceste persoane corup Cuvântul lui Dumnezeu prin amestecarea lui cu opiniile lor omenești, iar în felul acesta fac fără efect adevărurile autentice care sunt un test pentru acest timp.**

Slujba slujitorului evangheliei este una de o mare demnitate. Adevărații slujitori ai evangheliei sunt împreună lucrători cu Dumnezeu în împlinirea credincioasă a marelui Său plan. Ca mesageri ai lui Dumnezeu ei spun adevărul în dragoste. Ei sunt reprezentanți ai lui Hristos și chiar dacă lucrarea lor este adesea mult îngreunată, Dumnezeu îi va susține împotriva oricărei critici dacă ei vor fi credincioși principiilor, oricare ar fi implicațiile pentru ei.” Scrisoarea 29, 1901

Scrisoarea este publicată integral în 3MR 55-60 (Manuscript Releases, vol.3)

Varianta în original (engleză)

„To the church in Barbados

Dear brethren and sisters,—

I am sorry indeed to hear that you have been passing through trials caused by any who claim to believe the truth.

God does not lead any man to advocate such actions as **praying with the eyes open. We have not a particle of evidence that this was done by the disciples of Christ.**

Removing the shoes from the feet when entering the house of worship is not a duty required of us. Anciently those who ministered in sacred office were required, upon entering the <sanctuary> of God, to remove their sandals, <and wash their feet,> on which dust had accumulated. **But there is not the least occasion for this to be done now.**

If those who claim to believe the sacred truth for this time should go back to the practice of the **ceremonial observances required from the Jews**, what kind of a representation would be made before angels and before men?

We should use the utmost care to cleanse every corner of the heart from sin. Those who, in the place of cleansing the soul-temple, perform outward ceremonies, thinking that these will recommend them to God, will find themselves enshrouded in spiritual darkness, even as were the Jews.

To insure cleanliness God required many ceremonies from ancient Israel. These ceremonies were to illustrate the necessity of carefulness in all their actions, that they might be preserved from all the impurity that it was possible for them to avoid. But these outward ceremonies have not the least bearing upon the people of God at this time. When Christ, our Sin-bearer, died upon the cross, these ceremonies lost their force; for in His death type met antitype.

Those who present such tests to the people of God today only confuse the mind. They put outward performances in the place of the precious truth, making works take the place of religion of heart and life.

God has given a test to all the world. "The Lord spake unto Moses, saying, Speak thou also unto the children of Israel, saying, Verily, my sabbaths ye shall keep; for it is a sign between me and you throughout your generations; that ye may know that I am the Lord that doth sanctify you. Ye shall keep the sabbath therefore; for it is holy unto you; every one that defileth it shall surely be put to death; for whosoever doeth any work therein, that soul shall be cut off from among his people. Six days may work be done; but in the seventh is the sabbath of rest, holy to the Lord; whosoever doeth any work in the sabbath day, he shall surely be put to death. Wherefore the children of Israel shall **keep the sabbath, to observe the sabbath throughout their generations, for a perpetual covenant. It is a sign between me and the children of Israel for ever; for in six days the Lord made heaven and earth, and on the seventh day he rested, and was refreshed.**" [Exodus 31:12-17.]

This is the Lord's test. Let us not descend from it to man-made tests.

These weak productions, presented to the church for their instruction and practice, are the production of minds who need that One teach them the first principles of the gospel of Christ.

I have received from the Lord warnings to give to Seventh-day Adventist churches. He has instructed me that **Satan is the inventor of unimportant, nonsensical fables, which he presents to human minds to eclipse the grand, elevating, purifying truths for this time.** The enemy strives by these miserable inventions to lower the sacred principles of truth, to lead the mind away from health-giving truth to sham ceremonies.

Satan is not pleased when the people of God demonstrate the ennobling, elevating influence that pure truth has upon human minds. **He is the author of the silly fables which some have been presenting. The cheap, weak tests which he leads men to advocate should not be received or tolerated in our churches.**

It would seem that the idea of believers **praying with their eyes open**, as though looking into heaven, is one of **Satan's cheap fables**, and **the taking off the shoes when entering the house of worship is another production of his.** **The Lord is not pleased when His people, who have received such grand,**

noble truths from His Word, allow their minds to dwell on the weak, silly fables which have been presented to me for my opinion.

These deceived souls are told that Sister White prays with her eyes open. No, **Sister White closes her eyes when she prays**, that with spiritual vision she may behold the Lamb of God which taketh away the sin of the world.

By the exercise of faith we cleave the dark shadow which Satan throws across our pathway. He desires us to look upon discouraging, forbidding things so that we shall not obtain clear views of God and eternal realities. **Let us pray with closed eyes, seeing by faith the Saviour** who knows our every weakness, our every necessity, and who helps our infirmities. "We have not an high priest which cannot be touched with the feeling of our infirmities; but was in all points tempted like as we are, yet without sin. Let us therefore come boldly unto the throne of grace, that we may obtain mercy, and find grace to help in every time of need." [Hebrews 4:15, 16.]

As a people we shall have to meet all classes of professed Christians. There will be those who will bring to the foundation a large amount of wood, hay, stubble, which will be consumed by the fires of the last day, and if they themselves are saved, it will be as by fire. Only by straightforward repentance and conversion can they be purified and made white and tried.

"Take heed therefore unto yourselves, and to all the flock, over the which the Holy Ghost hath made you overseers, to feed the church of God, which he hath purchased with his own blood. For I know this, that after my departing shall grievous wolves enter in among you, not sparing the flock. Also of your own selves shall men arise, speaking perverse things, to draw away disciples after them." [Acts 20:28-30.] **Here is plainly shown the difficulties that will come into the church through men who are not satisfied to dwell upon the lessons given them by our Lord Jesus Christ; who are always seeking for something strange and odd to present as new light which other men have overlooked.**

"Of your own selves shall men arise, speaking perverse things, to draw away disciples after them." [Verse 30.]

It has ever been the will of God that in all the cities of America Seventh-day Adventists should do a widespread missionary work. Churches should be built where every Sabbath the people may assemble to worship God and to hear the gospel. Earnest efforts should be made to do the work which should be done at the present time. The Scriptures are to be opened to all who comply with the invitation that the Lord sends to come and listen to the message the Lord sends to His people.

One man is not to suppose the his gift is so full and perfect that it will supply all the church requires. Every talent and every gift that God has set in the church is to be recognized and acknowledged, but **great caution is to be exercised to prove all things and hold fast only that which is good.**

The fourth chapter of Ephesians contains instruction which we should all heed. After speaking of the need of unity, the apostle says, "That we henceforth be no more children, tossed to and fro, and carried about with every wind of doctrine, by the sleight of men, and cunning craftiness, whereby they lie in wait to deceive; but speaking the truth in love, may grow up into him in all things, which is the head, even Christ." [Verses 14, 15.] To speak the truth in love means to walk in the truth, to practice the truth in all the transactions of life, to walk worthy of the vocation wherewith we are called, doing works which correspond to the elevating influence of the truth. It means to have a faith which works by love and

purifies the soul, making us alive in Christ. It means to have in the soul the living water, which <Christ gives, and which> springs up unto everlasting life.

Faithful ministers of the gospel are often made sorrowful by the conduct of those members of the church who do not help, but hinder them, making their work severe and taxing by bringing in strange things, which have no foundation in truth, but are a tissue of falsehood. These persons corrupt the Word of God by mingling with it their **human opinions, thus making the genuine testing truths for this time of none effect.**

The office of minister of the gospel is one of high dignity. True gospel ministers are co-laborers with God in the faithful accomplishment of His great plan. As God's messengers, they speak the truth in love. They are representatives of Christ, and though their work is often made very hard, yet God will sustain them against all criticism if they will be true to principle, whatever this may mean to them." Lt 29, 1901

Scrisoarea este publicată integral în 3MR 55-60 (Manuscript Releases, vol.3)